

Sis mesos després de les eleccions plebiscitàries del 27-S

written by Jaume Renyer | 28 de març de 2016

Fa sis mesos de les eleccions al Parlament de Catalunya convocades pel 27-S amb voluntat que fossin plebiscitàries sobre el programa independentista, que Junts pel Sí i la CUP sotmetien a la consideració de la ciutadania.

Amb una altíssima participació i polarització al voltant d'aquella pregunta latent, en uns comicis que substituïen la consulta que no s'havia pogut celebrar el 9-N del 2014 en els termes inicialment previstos, malgrat la victòria independentista en diputats i en vots, ara no sembla prou per legitimar passos efectius cap a la independència en el termini pactat.

La CUP van ser els primers en proclamar la mateixa nit electoral que el plebiscit s'havia perdut en no assolir-se més del 50% dels vots. CDC i ERC simplement s'hi han afegit argumentant que no hi ha condicions per actuar de manera unilateral. Alimentant així, tots plegats, les opcions que apostaven per la "tercera via" i que ara ressurgeixen -Ada Colau i companyia- demanant un referèndum acordat amb l'Estat. Cap partit espanyol, tampoc Podemos, s'hi avindrà a una solució d'aqueixes característiques.

Tenint en compte la probabilitat de noves eleccions espanyoles al juny, a les quals CDC i ERC especulen amb anar-hi per separat, i abstenint-se la CUP, convindria que s'hi presentés una nova opció independentista amb una estratègia unilateral no pas a curt termini, sinó amb la voluntat i la capacitat per sostenir un llarg conflicte amb l'ordre estatal.

No cal esperar cap complicitat de les institucions europees,

que permeten que Turquia massacri el poble kurd, ni una conjuntura favorable atesa la involució en tots els ordres que està provocant el gihadisme a Europa. Si hi ha atemptats islamistes a Catalunya les conseqüències poden alterar substancialment el comportament electoral de la ciutadania i l'actitud del govern espanyol, encara més intervencionista i agressiva.

Cal un patriotisme republicà de nou tipus, amb una estratègia adequada a les maltempsades, que sigui coherent amb la legitimitat que sorgeix de les institucions catalanes i que vulgi fer front als totalitarismes, vells i nous: falangisme, comunisme i islamisme.

[Bloc d'en Jaume Renyer](#)